

POSTANOWIENIE

Dnia 28 kwietnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ewa Stefańska

w sprawie z powództwa P. P.

przeciwko R. R. S.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 kwietnia 2022 r.,

na skutek skargi powoda o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
orzeczenia od wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 15 marca 2019 r., sygn. akt IV Ca [...],

1) odrzuca skargę;

**2) zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 450 zł
(czterysta pięćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
ze skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
orzeczenia.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 15 marca 2019 r. Sąd Okręgowy w K. oddalił apelację powoda od wyroku Sądu Rejonowego w K. , którym uchylono wyrok zaoczny i oddalono powództwo P. P. przeciwko R. R. S. o zapłatę.

Powód wniósł skargę na podstawie art. 424¹ § 1 k.p.c., w której domagał się stwierdzenia niezgodności z prawem tego prawomocnego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424¹ § 1 k.p.c. można żądać stwierdzenia niezgodności z prawem prawomocnego wyroku sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, jeżeli przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda, a zmiana lub uchylenie tego wyroku w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Stosownie do art. 424⁵ § 1 k.p.c., do konstrukcyjnych elementów skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia należy: oznaczenie wyroku, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest on zaskarżony w całości lub w części (pkt 1), przytoczenie podstaw skargi oraz ich uzasadnienie (pkt 2), wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny (pkt 3), uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy (pkt 4), wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe (pkt 5) oraz wniosek o stwierdzenie niezgodności wyroku z prawem (pkt 6). Skarga niespełniająca któregokolwiek z tych wymogów dotknięta jest tzw. brakiem istotnym, nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych (art. 424⁸ § 1 k.p.c.), co skutkuje jej odrzuceniem (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego: z 20 lipca 2005 r., IV CNP 1/05, niepubl., z 7 sierpnia 2012 r., III CNP 14/12, niepubl., z 30 listopada 2020 r., I CNP 13/19, niepubl., z 11 grudnia 2020 r., IV CNP 11/20, niepubl.).

W uzasadnieniu skargi, w części dotyczącej uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie zaskarżonego wyroku, ograniczono się do wskazania, że skarżący poniósł szkodę w wysokości kwoty 3 900 zł z odsetkami, która to kwota, w wypadku wydania orzeczenia odpowiadającego prawu, zostałaby zasądzona na rzecz powoda.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego zgodnie przyjmuje się, że przesłankę z art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. można uznać za spełnioną dopiero wówczas, gdy z przedstawionego przez skarżącego wywodu wynika, że szkoda z dużym prawdopodobieństwem wystąpiła, co z reguły wymaga odwołania się do jej rodzaju, czasu powstania oraz związku przyczynowego między szkodą a wydaniem kwestionowanego orzeczenia. Przy tym, uprawdopodobnienie szkody wymaga również przedstawienia chociażby częściowych dowodów lub ich surogatów (zob.

postanowienia Sądu Najwyższego: z 7 października 2020 r., III CNP 4/20, niepubl., z 5 sierpnia 2015 r., V CNP 1/15, niepubl., z 28 października 2011 r., III CNP 22/11, niepubl.).

Nieuwzględnienie powództwa i ostateczne przegranie sprawy przez stronę powodową nie może być utożsamiane z wyrządzeniem szkody, której rozmiary odpowiadałyby wartości określonego w pozwie żądania lub ją przekraczały. Gdyby powołanie się na oddalenie powództwa bądź apelacji od wyroku oddalającego powództwo miało być wystarczające do spełnienia tego wymagania, jego wprowadzenie przez ustawodawcę traciłoby sens. W orzecznictwie wyjaśniono, że przewidziane w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaganie uprawdopodobnienia szkody jest spełnione wtedy, kiedy skarżący wskaże, że szkoda wystąpiła, określi jej postać, wysokość i czas powstania oraz związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia będącego przedmiotem skargi, a także przedstawi dowody lub inne środki uwiarygodniające powstanie szkody wskutek jego wydania (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z 13 listopada 2007 r., III BP 7/07, OSNP 2009, nr 1-2, poz. 11, z 8 grudnia 2009 r., III CNP 53/09, niepubl., z 26 kwietnia 2021 r., II CNP 16/20, niepubl.). W ocenianej skardze brak jest takiego wyводу.

Z tych przyczyn skarga podlegała odrzuceniu, na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania skargowego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w związku z art. 108 § 1 zdanie drugie, art. 391 § 1, art. 398²¹ i art. 424¹² k.p.c. oraz § 10 ust. 5 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (tekst jedn. Dz.U. z 2015 r., poz. 1800 z późn. zm.).